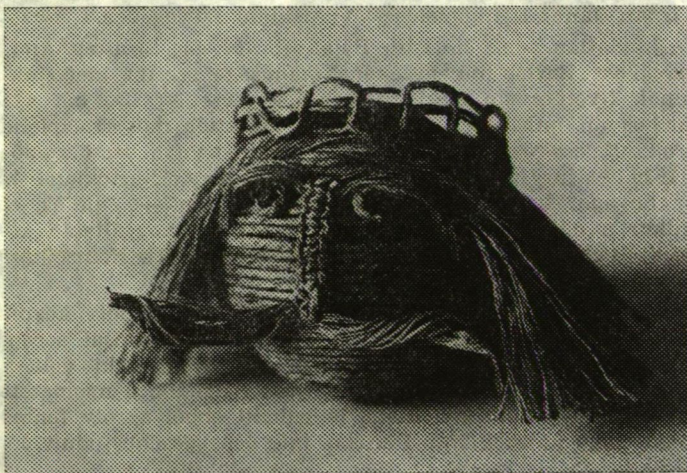

Mélységesen tisztellem ama hatalmas energiát, amelyet Horváth Béla a számára rejtélyes ügy megfejtésébe fektetett, vállalva egész nemzetközi detektív munkát. Az eddigiekből, azt hiszem, hitelt érdemlően kiderül azonban, hogy amit talált, nem felfedezés. Tömérdek munkája megtakarítható, energiája más kutatási célra fordítható lett volna, ha a Bartók-breviárium általa idézett lapjain valóban létező ellentmondásra nem partizánmód keresi a feloldást, hanem az intézményesített magyarországi Bartók-kutatás központjához fordul, az MTA Zenetudományi Intézete Bartók-osztályához, közkeletű szóval: a Bartók-Archívumhoz. Félreértés ne essék, magam az Archívumnak nem vagyok munkatársa, de mivel spanyolviaszt felfedezni nem szeretek, kutatóival rendszeresen együttműködöm, valahányszor új, vagy általam újnak vélt adat nyomára jutok. Minden esetben meg is kapom e kollegiális szellemű, maximálisan segítőkész kutatóhelytől a szükséges információt, támogatást, „leleteim” megerősítését, vagy cáfolatát.

Azt hiszem, e „megjegyzésváltásnak”, amelyet — bízom benne — nem vesz rossz néven Horváth Béla, hisz nincs személyes éle semmi (ha becsúszó szerelés, a labdára irányul, vagyis a tárgyra, nem pedig lábra, azaz személyre), van messzebb ható tanulsága is. Nevezetesen arra gondolok, hogy napjainkban, amikor a tudományos kutatások hatékonyságáról mind több és mindegyre nyomatékosabb szó esik, országos kár egyszer már felfedezett-feldolgozott témák újrafeltárása. Ez, mondhatnám, korszerűtlen eljárás, még ha a gazdasági szférától olyan távoleső területen mutatható is ki, mint a zenetudomány. Az információrobbanás a muzikológiában — benne a Bartók-kutatásban is! — oly heves, naponta oly sok új tény-adat-ismeret bukkan elő, hogy releváns új eredményeket pusztán egyéni iniciatívából, a tudományág intézményes-hivatásos művelőitől elszakadva felmutatni egyszerűen nem lehetséges többé.

BREUER JÁNOS

Horváth Béla választ küldött Breuer János kiigazító írásához. Megjegyzéseinek közlését nem tartjuk indokoltnak a személyeskedő hangnem és a vita lényegétől távol eső fejtegetések miatt. Horváth Béla engedélyével a kéziratba bárki betekinethet és a szerzői jogok figyelembevételével szabadon felhasználhatja. (A szerk.)

VÁRNAI
GITTA
MUNKÁJA